

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι ^{υ̇ϑ̇}τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{υ̇ϑ̇}ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{υ̇ϑ̇} και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του
 Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων.

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\alpha} \underline{\beta} \underline{\gamma} \underline{\delta} \underline{\epsilon} \underline{\zeta} \underline{\eta} \underline{\theta}$

Με γα α λα τα της πι στε ως κατορ θω ω μα
 τα ^Δ εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ दा τος α
 να παυ σε ως ^{ϑ̇} οι α γι οι τρεις Παιδες η γα αλ λον
 το ^Δ και ο προ φη της Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως
 προ βα των ε δει ει κνυ το ^{ϑ̇} ταις αυ των ι κε σι αις
 Χρι στε ο Θε ος ^Δ σω σοντας ψυ χα α ας η μων ^Δ
 Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον.

Ἦχος $\underline{\zeta} \underline{\eta} \underline{\theta} \underline{\iota} \underline{\kappa} \underline{\lambda} \underline{\mu} \underline{\nu} \underline{\xi} \underline{\omicron} \underline{\pi} \underline{\rho} \underline{\sigma} \underline{\tau} \underline{\omega} \underline{\phi} \underline{\chi} \underline{\psi} \underline{\omega} \underline{\delta} \underline{\epsilon} \underline{\zeta} \underline{\eta} \underline{\theta}$

Ε τοι μα ζ Βη θε εμ η νοικτε πα σιν η Ε δεμ

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κροσπρο ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νωστρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣ά̣ϛ̣ Κε ρ

Β ηθ λε εμ ε τοι μα ζα τα προς υ παν τη σιν της
Παρ θε ν8 Μα ρι ας και Θε ο μη το ρος ι δε γαρ ερ
χε ται προς σε εμ βρου ον φε ρ8 σα τον συ να ναρχον
Πα τρι και τω Πνευ μα τι α ει Χρι στον ον εν τω Σπη
λαι ω γε ννη σει και με τα το ο κον Παρ θε νος πα α
λιν ο φθη σε ε ται

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ϛ̣ Κε ρ

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των αποστολων προσκυνησιν^{u q} ο Πε
τρος εβοασοι γυναικες αποτολμησαν κα
γω ω ω εδειλιασα^{u q} ληστης εθεολογη
σε καγω ηρνησα μην σε^{u q} αρακαλεσεις με
του λοιπου μαθητην^{v z} η παλινδειξεις με α
λιεαβυθου^{u q} αλλα μετανουνητα με δεξαι ο Θε
ος και σωσον με^{u q}

Δόξα.

Κ^{κε}υριεν μεσωσε προσηλωσαν οι πα
ρανομοι των καταδικων^{u q} και λογη την πλευραν
σου εξεκεντησαν ω ελεη η η μον^{v z} τα φην δε
κατεδε εξω ολυσας Αδουτας πυλας και α
νεεεστης τριημερος^{u q} εδραμον γυναικες
ιδειειν σε^{v z} και απηγειλαν αποστοοο
λοις την εγερωσιν^{u q} υπερυψου μενε σωτηρον υ
μουσιν αγγελοι ευλογη μενε Κυυριεδο

Ξα α σοι

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή. Ἦχος π̣^β Βου θ

Εκ της Περσιιδος βασιλεις χουσον
σμου υρναν και λιβανον τωκυηθεντι Βασι
λει και Θεωπροσηξαν παλαιη μεις δε νυν προ
εορταζοντες αυτη την Γεννησιν ευσεβοφρο
νωσ εκψυχης πιστινελπιδαα Αγαπην προσφερω
με αυτω την Παρθενοονυμνεντες

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣^β Κε ρ

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο
οον με τααααδικαιωματααασ
Των αγγελων οδηηημος κατεπλαγη
ορωων σε εννεεκροι οισ λογισθε
εεεντα ταθαναταδε Σωωωτερτην
ισχυνκαθελοοντα και συνεε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δε παντας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λους ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θει σαι προς το μνη η μα σ Σω

ω ω ω τερ ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε ν τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τ μνη η μα τος

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νη μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ τ

Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α

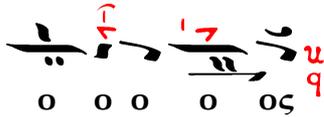
λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α

λλη λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
 τη ηρμου ρυ σαιμου την ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι
 ι ι ας

Τ οισ ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε
 στι θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα

τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στως

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολλης πλησθει σευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω

Επι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι

ουρ γειται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο

ο ο ον νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι

α μα τε και Λο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, φαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν

αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἶπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπε αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο ζρεψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σας τας α νο μι ας μϝ ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπσ σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα αναγαγει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον

Ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τῃ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανῶν μόνον ὁ τῶν Πατέρων.

Ῥοδῆ α'.

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α

λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ην ε κρυψαν των σε

σω σμε νω ων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε α νι

δες τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξωσ γαρ δε δοξα α
σται (δίζ)

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει ει σθ Κυ ρι ε

Φ ο βω σοι θα να α τσ α νοι γονται πυ υ υ
λαι και δι ι αρ ρησονται μοχ λοι αι ω νι οι τη γαρ

σε πτη σθ ς κα θο δω ε ξα νε στη σαν οι πα λαι

νε κροι Χρι στε την σην Α να στα α σιν

Α γι οι τσ Θε ς πρε σβευ σα τε υ περ η
μων

Σ η με ρον το κλη η τος των θει ων Πα τε ε ε
ρων Χρι στ ς την Γεννη σιν προ ε ορ τα ζει φαι δρωσ

και υ πο γρα φε ε ται ταυ της το πα ρα δο ξον της

χα ρι τος α βρα αμ γαρ συμ βο λον τσ Νο μη και οι

Παι δεσ ει σιν

Α γι οι τσ Θε ς πρε σβευ σα τε υ περ η
μων

Π α λαι δε ξι ς ς ται Θε ο τη τα μι ι ι
αν την τρι ι συ ποστατον ο ι ε ρος Α βρα αμ νυν δε
ο συν θρο ο νος Λο γος τω Πα τρι και θει ω Πνευ μα
τι τοις παι σι προερχε ται εν δοξω σ ευ φη με με ε
νος

Α γι οι τς Θε ς πρε σβευ σα τε υ περ η
μων

Α βρα αμ ερ ου υ σθη χει ρος εξ α δι ι
ι κς φλο γο ος κα μι νς δε οι θει οι Παι δε σπο τε
και Δα νι ηλ ο ο Προ φη της εκ θη ρων και λα κκς
σε σω σται δι ο νυν την Γεν νη σιν Χρι στς προ ε ορ
τα ζς ς σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Α ριθ μω και πι ι στει της θει ας Τρι α α
α δος την α α θε ο τη τα κα τα στρε ψα με νοι εν
τη κα μι νω ω οι Παι δε σ εν συμ βο λοις τα ε σο με

να τὸ Θεὸς μυστηρια τῶ κοσμοῦ προῦ πεφηνη

ναν

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αι

ωνων αμην

Κεχαριτωμενη ανυμφευτε Μηνη

τη Παρθενε αφθορεσε μακαριζομεν τῶ Α

βραγαδεα εκ γενεας και φυλης Δαυιδ εξηνηθη

σας τον Χριστον δε τετοκας Προφητας κηρυχθεντα το

πριν

ᾠδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

Σε τον επιυδατων κρεμασαντα παα

σαν την γην ασχεετως ηκτισις καατιδσα

εντω Κρα νι ι ι ω ω κρεμαμενον θαμβει πολω

συνειχετο ουκ εστιν αγγιι ος πληνησ Κυρι

εκραυγαζουσα (δεις)

Δοξα τη αγαα να στασει εις Κυρι ε

Τ^{Δι} α φω τρι η με ρευ σας ^{Νη} α νε στη σας ζω αρ
χι κη ε γε ερ σει ^{Δι} θα νον τας τας α απ αι ω νος ^Δ
και κα τα δι ι ι κη ης λυ ο με νοι ^θ χαρ μο νι κως
η γα λλον το ^θ ι δα η λυ τρω ω σις ^Δ ηλ θες Κυ ρι
ε κρα νυ γα ζο ον τες ^(δίζ)

Α γι οι τας Θε ος πρε σβευ σα τε υ περ η
μων ^θ

Τ^{Δι} ην κατ ει κο να δο ξαν ^{Νη} και καθ ο μοι ω
σιν Θε ος φρον ον τες Παι αι δες ^{Δι} χου σης ει κο ο νος φλο γα
^Δ εν τω πυ ρι ι ι τω ω τας Πνευ ματος ^θ α θλη τι
κως κα τε σβε σαν ^θ εν πι στει ψα λ λο ον τες ^Δ πλην σα
Κυ ρι ε ουκ οι δα α μεν ^θ

Α γι οι τας Θε ος πρε σβευ σα τε υ περ η
μων ^θ

Σ^{Δι} ο φι ασ τω πε ρι ον τι ^{Νη} και Πνευ ματος τη
δυ να μει οι Παι αι δες ^{Δι} τας σο φας Βα α βυ λω νος ^Δ

αιχ μα λω τε ε ευ σα αν τες η σχυ να ν και θα ρ σα λε
ως ε κρα ζον ουκ ε στιν α γι ι ος πλην ος Κυ ρι
ε φι λαν θρω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Χ αι ρει και συγ χο ρευ ει συν τοις Παι σι και Προ
φη ταις ο Νο ο μος και προ σκι ο τα τ ε Κυ ρι ε

την θει αν ε ε ελ λα α μ ψιν ση με ρον και Α βρα

αμ α γα λ λε ται ο τι εκ σπε ρ μα τος αυ τ ε ει δε

Κυ ρι ον σα ρ κ ε με ε νον

Κ αι νυν και α ει και εις τ ες αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η συ λ η ψις α νευ πα θ ες η προ σλη ψις

υ πε ρ λο γον και φυ υ σιν τ ε το κ ε σ ε προ η λ θε

το γαρ Προ φη η η ται αις θρυ λ ε με νον υ πε ρ φυ

ως Μυστη ρι ον η μιν ε πε φα α νε Λο γος τ ε

Θε ο υ πα ρ χων Κυ ρι ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Ἐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνάς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ ποιμένων ὑμνοῦντες, * Παρθένον θηλάζουσαν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Ἰακώβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἀγίων ἀγάλλεται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὤφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτε ἐν Βαβυλῶνι ὄραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας, τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὀρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος, ὑμνοῦντας * Παρθένον θηλάζουσαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτη μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τοῦ Ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,

Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτη τάμον ἄνδρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Στίχ. Ὅντως ὁ Παῦλος κατὰ Παῦλον ἦν φέρων,

Τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα τῇ σαρκὶ ξένως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐγκαίνιοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,

Τιμῶ καλῶν, κάλλιστε, γῆς Ναῶν ὅλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ φωτιστοῦ καὶ ἱεροκήρυκος Βουλγαρίας.

Στίχ. Τὴν Βουλγαρίας γῆν ἅπασαν, παμμάκαρ,

Ναοῦμ λόγοις σοῖς καὶ θαύμασι λαμπρύνεις.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σχίνων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ ἂν λαθοίμην οὐδὲ σοῦ, Μάρτυς Σχίνων,

Σοῦ μὴ λαθόντος ὡς ἀπετμήθης κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Χρυσογόνου, ἐπάρχου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐπαρχος ὢν ἐν γῆ, ἀλλ' ἐν Σιών ἄνω,

Χρυσόγονε, πέλεις εὐτυχῆς πολίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀσκητοῦ Νήφωνος, Ἐπισκόπου Κωνσταντιανῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νήψει διήλθε καὶ νηστεία τὸν βίον,

Ὁ θεῖος Νήφων καὶ τῷ Χριστῷ παρέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Μάρτυς Δαβὶδ ἐκ Ντβὶν τῆς Ἀρμενίας, σταυρῷ προσηλωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Εἰς φῶς ἐλθὼν ἐκ πλάνης, Δαβὶδ, πατρώας,

Σταυρῷ ἠνέχθης ὡς δῶρον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου τοῦ Νόβγκοροντ.

Στίχ. Ναὸς ἔμψυχος, Θεόκτιστε, ἐφάνης,

Θυμιῶν Νόβγκοροντ ἐν ἀρεταῖς βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμη ἁγίειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Προφητίδων,

ἔξαιρέτως δὲ Δανιήλ τοῦ Προφήτου καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων
τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἔξομολογησαμένων καὶ διασωθέντων.

Στίχοι.

Χαρᾶς πληροῦσθε σήμερον Χριστοῦ ἐν γῆ τεχθέντος
αἱ πατριαὶ τῶν ἐκλεκτῶν Δικαίων ἀπ' αἰώνων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἐ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και ἐπ ε σχα των ἐκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σας το κε ρας
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος ἐκ της ρι ζης Ι ε σ σαι και ἀ νθος ἐξ αυ
της Χρι σε ἐκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶς οἰνετός κατὰ σκίουδα σεός
ἡλθεσάρκῳ θείῳ ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰυλος
καὶ θεός δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἐὼς ὠνηρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβληηςστων αγγελων ειρηνην πα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιος προς φως οδηγηθηεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρουον ααπημεσεν
εναλιοςθηροιονε δεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος καισαρκα
λαβων διεληλυθεφυλαξας αδιαφ
θορον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντε

κς σανκα τες χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ ζαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κς ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυ ρτης Θε ο τη τος
Πα ρ θε νς ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
νς τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις

τιμώντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτώτων Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τε κἄσσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτώτων Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τε κἄσσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτώτων Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τε κἄσσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μϛ ς ς την τι

μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω

ςρατευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρο νον χε ρϛ βι κον την

Πα ρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο

Θε ος ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μϛ ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο ο σ π η η λ αι αι αι ο ν θ ρ ο ο ο
 ν ο χ ε ρ ο ο ο β ι ι κ ο ν τ η ν Πα α ρ θ ε ε ε
 ν ο ν τ η ν φα α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν
 ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 Χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο Θε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν ο
 ν τ ε ς με γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 με ε ε ε ν

* τ η ν φα α τ ν η η η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Καταβασίες Κυριακής πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ποίημα ἀνωνύμου ἰβ' αἰῶνος.

Μέλος Πέτρου Μπερεκέτου τοῦ Γλυκέως (+1725).

Ἐξήγησις Γρηγορίου Πρωτοφάλτου (+1821).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'.

X ρ ι σ τ ο ς ε ν π ο ο ο λ η ι Β η η θ λ ε ε ε ε μ
 β ρ ε φ ο ο ρ γ ε ι ε ι ε ι τ αι τ η ν η μ ω ν ω ω ς ε υ σ π λ α

αγ χνο ος και νϛ ρρ γω ω ων φυ υ υ υ σιν προ

θυ μως δε ε ευ τε γη γε νει εις τη κα αρ δι

ι ι α ^{Κε} ^{Δι} ^{Πα} α σμα με ε λω δον α α α α σω

ω μεν τω ω Δε ε ε σπο ο ο ο τη εις αι ω

νας ε εν δο ο ο ξως γα α α α α αρ δε ε

δο ο ο ο ο ξα α α α σται

ὠδὴ γ΄.

^{Πα} ψι με ε ε ε δων α α ναρχε ευ με νε

ες Λο ο ο γε ^{Δι} ε πι ι ι βλε ε ε ψο ον

^{Νη} προ ο σχε ες μοι ^{Πα} δα κρου υρ ρο ϝ ϝ ϝ ϝ ση εκ

τε νως ε βο α α σοιοι προ πα λαι αι Α α αν να

^{Δι} αλλ ως ε ε ε ε κει ει ει ει νη ης η η η η

κϛ ϝ σας θρη η νω ω ω δϛ ϝ ϝ ϝ σης και η

μω ων στε ε ε ρε ε ω ω ω σο ον τας φρε να

ας α α α ναξ ^{Δι}

ὁ β΄ χορός: ^Μ ^{Πα} τϛ α ξι ι ι ι ως υ υ μνειν σϛ ϝ τα

γε ε νε ε ε ε ε θλι ι ι α

ὠδὴ δ'.

Aκη κο ω ως ο προ φη η η τη ης Χρι ι
στε ε την α α κο ο ο ο η ην σ ε φο ο βη
η η θη ο τι ι με ε ελ λεις ε εκ Παρ θε ν ε
προ ο ο ε ε ελ θει ει ν και αι αι αι ε ε βο η
σε ε τρο ο ο μω δο ο ο ο ο ξα τη δυ υ
να α α μει ει σ ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε

ὠδὴ ε'.

Ωπα α α α α ντε ε ε ε πο ο ο πτα
τω ων α να α ακτω ων το ο ο κλε ε ε ε
ος τις σ ε το φι λαν θρω ω πον γη η γε νω ω ων
ε ε θα α αυ μα α α α σει εν γη γα αρ ω ω ω φ
θης μη η η η λι ι πων τα πα α τρω ω ω α
ση με ρον πα α α σαν ε ε ε ε γ και αι νι ζω ων
τη η ην κτι ι ι ι σιν και ει ρη νην ως μο ο ο

ο νο ο ος ει ει ρη η να α α αρ χης βρα βε ε ε
ευ ων

ὠδὴ στ΄.

Ε ις βυ θο ο ο ον α πω λει ει ει ει ας η τα
λαι αι πω ρος φυ υ υ υ σις Χρι στε ε μ υ υ Σω
ω ω τε ρ κα α τα αν τη σα α σα α α πα α α α
λαι ε κει ει ει ει το ο φε ε ε ευ μοι σκο τει ει νοι
οι οι οις ε εν κε ε ευ θμω ω ω ω σιν ε πει
δε τη η ση η θε ε ι ι κη δυ να α στει
ει ει α προ ος ου ρα νον α α νε ε ε βη τα α τε
ερ πνο τα τα κα α α α λ η θυ υ σω σοι οι Σω ω ω
τε ρ βο α θυ σι α α α α αν αι αι
νε ε ε ε ε σε ε ε ε ως

ὠδὴ ζ΄.

Ω ς οι παι αι αι αι δε ς πα α λαι αι σοι κρα ζω
ω με εν Λο ο ο ο ο γε γε ν υ σων δ υ υ λων
Σω ω τε ε ρ φυ λα αξ και αι αι σκε ε ε ε πη και

σω σον πα α α αν τας προ ο σβο ο λη ης ε
ε να αν τι ι ι ι ι ας ο πω ω ως υ υ μν
υ υ υν τες σοις γε νε θλι ι ι ι οις εις αι αι ω
ω ω νας λε ε γο ο μεν ε ε ευ λο ο γη η η
το ο ο ο ος ει

ὠδὴ ἡ΄.

Αι νυ μεν ευ λο γη μεν προσκυ νυ μεν τον Κυ ρι ον
υ μνυ τες και υ περ υ ψυ ν τες αυ τον εις τες αι
ω ω ω νας
Nε ρο γε τς συμ πα αν τος κο σμς και αι Σω
ω ω στα υ μνει σε πα α α α σα με ετ α
γγε ε ε λω ων η η η κτι ι ι ι οις σκιρ τα
α χο ρε ε ευ ει και αι α γαλ λε ται αι τρο ο
ο μω ευ λο γει τε λε γυ ρ σα παν τα τα
α ε ε ερ γα τα σε πτα γε ε νε θλι α α
τς λυ υ τρω ω ω τς υ υ υ μς συν ε μοι εις τς

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν ^Δ την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Χ ^{Κε} αι ροις ^{Δι} Πα να ^{Πα} γνε ε Θε ε ε ε ο το ο
 κε ε ^{Κε} Μα α ρι ι ι α ^{Δι} χαι ροις α χρα ντε ε
^{Πα} τω ων πε ε πτω κο ο τω ω ων βα α α α σις ^π 9
^{Δι} εν σοι οι γα α αρ ω ω ω φθη ση η η η με ε
 ρον ο Δε σπο ο ο της ^Δ ω θα α α αυ μα
 και αι αι νου ουρ γων τσ ςς φθα α α ρε ε ε εν τας
^π 9 και προ ος φως ε πα να α α γω ω ω ω ων το
^Μ ο α α νε ε ε ε σπε ρον κο ο ο ο ρη η
 η η ^π 9

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τς ^Δ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Τῶν πατέρων. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες, ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, καὶ σὺ Ἐφραθαῖ ἐτοιμάζου, ἡ Θεοτόκος ἦκει γάρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὠ φρικτοῦ μυστηρίου! οὔ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ τε, καὶ Ἰακώβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Π' Πα φ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α

 τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε

 το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου ου

 ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε

 ω

A ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αυ τε ες

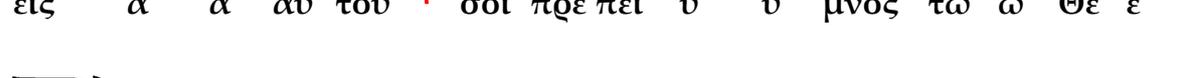
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει

 ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

 εις α α αυ του σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε

 ω

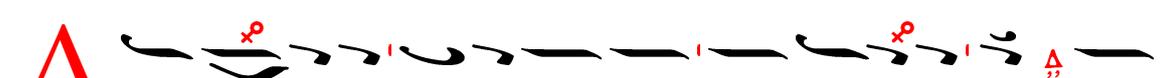
Ἦχος Πάφ

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι

 νει τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φω ω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

 το υ δωρο το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε

 σα τωσαντο ο νο μα Κυ ρι ι ου

Οτι αυτος ει ειπε και εγενηθησαν αυ
τος ενειλατο και εκτισθησαν

Εστησεν αυτα εις τον αιωωνα και
εις τον αιωνα ταιωωνος πτοσταγμα εθε
τοκαι ουπαρελευσεται

Αινειτε τον Κυριον εκτης γηης δρακοντες και
πασαι αβυσσοι

Πυρ χαλαζαχιων κρουσਾਲος πνευμα και
γιιιδοςταποιουντα τον λογον αυτου

Ταορηκαι παντες οι βουνοι ξυλα καρποφο
ρακαι πασαι κεεδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη νηερπετα
και πετεινα απτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες και
παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι πρεσβυτεροι με

τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τωσαν το ο νο μα
Κυ ρι ι ς ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς
μο ο νς

Η ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ τς ς
ς

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς τοις υ
οις Ισ ρα ηλ λα ω ε γ γι ζοντι αυ τω ω ω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η
αι νε σις αυ τς εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαντι
αυ τον και οι υι οι Σι ων α γαλλι α σθωσαν
ε πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τωσαντο ο να μα αυ τς εν χο
ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τω
σαν αυ τω ω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτη

και υψωωσει πραεις εν σωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοοξη και αγαλλι

α σονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσεις τω θεω εν τω λα ρυγγιαυ

των και ρομφαιαι δι στομοι εν ταις χερσιν αυ

των

Τω ποιησαι εκδιικησιν εν τοις εθνε

σιν ε λεγμυς εν τοις λαοι οιοις

Τω δησαι τω βασιλεις αυτων εν πεδαις και

τω ενδοοξωτης γης εν χειρο πεδαις σιδηραι

αι αις

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι οιοις αα αυτη

Κυριε εσφραγισμενου του ταφου ποτων

παρα ανοομων προηηλθες εκ του ουμνη

η η η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ
της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ
κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α
α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α
νε στης οι φυ λασ στον τες σε στρα τι ι ω ω ω ται
αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω
ω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις
προ σκυ νου σιν εν πι ι στει το ο μυ υ στη η η
ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν
τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος
α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα
α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα τα
λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τ ε

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το

ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρισ τον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γελον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με

ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε

ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων
Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αίνεϊτε αὐτὸν
ἐν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του του τα α α α α φου ου τωσει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ ματος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε εγ κας ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο

σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα

σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον

η η μας

Καὶ τῶν πατέρων, προσόμοια γ' εἰς δ'.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αίνεϊτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἄρον σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν αἰδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰούδα τε, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν

Δαυΐδ Ἰησοῦν, Σαμουήλ· Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄρὸν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ, ἐπιδιφρεύσας Ἥλιον θείῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκία ὁμοῦ, Ἰωσίᾳ ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἢ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ῥοφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἢ Θεοτόκος, ἣν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἢ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ῥεβέκκα, καὶ Ῥαχὴλ σὺν τῇ Ἄννῃ τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριὰμ ἢ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ^{νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_δ
Τ^{νη} ων νο μι κων δι δαγ μα των ο συλ λο ο γος ^ε_λ
την εν σαρ κι εμ φα α νι ι ζει του Χρι στου θει αν
γε ε ε εν νη η η η σιν ^ν_δ τοις προ του νο μου τη ^{Δι}_ν

ην χα α α ρι ιν ^{Νη} ευ αγ γε λι ζο ο με ε ε
 νοι οϊς ^Ϟ ως υ περ νο ομοντη πι σται υ πα α α αρ
 ξα α α α σιν ^ν ο οθεν της φθο ο ρας ^{Νη} α παλ λα
 γη η ης ου ουσαν προ ο ο ο ξε ε ε ε νον ^ν ταις
 εν α α δη ^{Δι} κα τε ε χο με ε ναις ψυ υ υ
 χαι αι αις ^Δ προ ε ε κη η η η η η η η ρυ υ
 προ ο ε κη η ρυ υ υ τον ^Δ δι α της α να α
 στα α α α σε ε ε ε ως ^{Πα} Κυ υ υ ρι ε δο ο ^{Νη}
 ο ο ξα α α α σοι ^ν

Καὶ νῦν...

^Ϟ Ἦχος ^{Δι} - ^Ϟ

^Ϟ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^Ϟ δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^Ϟ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^Ϟ ο θα να τος τε

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του κο
σμου ελεησον ημας ο αι αιρων τας αμαρτιαν
ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε και
αινεσω το ονομα α σου εις τον αιωνα και
εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα
ταυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων και αινετον και δεδοξαμε ε

A γι ος ο Θε ος ^{ν' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν' 22} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ' 9} (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ' 9}

K αι νυ υν και α ει ^{ν' 22} και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{υ' 9}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ' 9}

Αισματικόν. ^χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν' 22} Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ ρος ^{υ' 9} Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^{υ' 9}

A να στα ας εκ τϑ μνη μα τος και τα δε
σμα δι αρ ρη η ξας τϑ α α δου ^{ν' 22} ε λυ σασ το κα τα
κρι μα τϑ θα να τϑ Κυ ρι ε ^{υ' 9} πα αν τας εκ των πα
γι ι δων τϑ εχ θρϑ ρυ σα μενος ^{υ' 9} εμ φα νι σας σε

 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^νε ξα πε στει λας αυ

 τας ε πι το κη ρυγ μα' και δι αυ των την ει ρη

 νην πα ρεσ χεσ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ

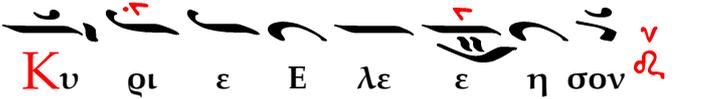

 λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

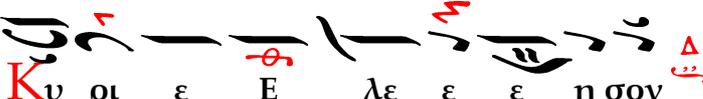
Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

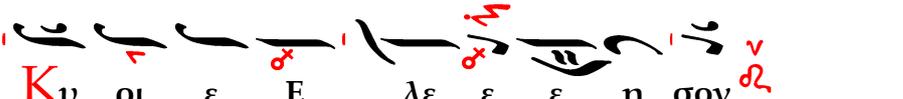
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Α γι ὦ Πνε υ μα τι σω σον ἡ μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ά̣ Κε δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ὄν σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ὄν σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τ^{κε} ον σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι^ι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν^ι ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι^ι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ου
ου ου^ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν^ι και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω^ι σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου^ι ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων^ι

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α^ι

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Κε
Τον σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι θ

Ετοι μα ζβ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε δεμ
ευ τρε πι ζβ Ευφρα θα ο τι το ξυ λον της ζω ης
εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε ε ε
νδ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα στηρ
ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον εξ
ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο Α δαμ
τεθ νη ξω με θα Χρι σος γεν να ται την πριν πε σθαν
α να στη σω νει κο ο ο να

Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων.

Ἦχος Δι-θ

Μεγαλατά της πιστεως κατορθωματα
εν τη πηγη της φλογος επιυδατος ανα
παυσεως οιαγιοι τρεις Παιδες ηγαλλον
το και ο προφητης Δανιηλ λεοντων ποιμηνας
προβατων εδεικνυτοταις αυτων ικεσιαις
Χριστε ο Θεος σωσοντας ψχαασημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Αγιοι Αναγυροι και αιθαυματουρ
γοι επισκεεψασθε τας ασθενειας η
μων δωρεαν ελαβετε δωρεα ανδοο
τε ημιν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου
πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα φ

Η Παρθενος ημερον τον προαι

ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
 ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βς λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πά φ

A μη η η ην Α γι ι ος ο Θε ε ος Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
 α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
 η μας

Τὸ τρίτον.

A α γι ος ο ο Θε ε ε ος
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
 ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η

σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

της αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

Υε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μισ

Α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο το ο ρο ρο ο

ο το ο ο το ο ι το ο ο τε ε
 ε ε τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε
 ε ρε ε μ τε ε ε ε ρι ρε ρι ρε
 ου τε ε ε το ο ο ο το ο ο ο το
 ο το ο ο τε ε ε ε ρι ρε ε μ τε
 ρι ρε ρε ε μ

ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος

Α Πα α α α α α α α α γι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α
 α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ
 ρο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο το ο ρο ρο ο

ο το ο ο το ο ι το ο τε ε

ε ε τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε

ε ρε ε εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε

ου τε ε ε το ο ο ο το ο ο ο το

ο το ο τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε

ρι ρε ρι ρε ε εμ

Ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ

υ Ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α ρα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

ῥα α λιε ε ε λιε ῥα α ε λιε ῥα α ῥα α λιε ε

ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε

ε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ε ρου τεμ

τε ρε ε ρι ρε ε ρου ου ου τε τε

ρι ρε ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ε ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ε μ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

Αθα α α α α α α α α α α α χαα

α α α α α α α να το ο ο ο ος

Ελε ε ε ε ῥε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η ῥη η Ελε ε ε η η

σο ον η η μα α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α ας

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἦχος πλ δ΄. Ὡδὴ τῶν πατέρων.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ δ΄ Νη ς

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες

ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ἰ ι ε ρ σαλημ

Ευλογητος εἰ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40)

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι (ῶν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος)· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

Ἦχος Δι

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
 εν η

με ε ε ραις α α ρ χαι αι αι αι αις

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῶμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ
 ὀνόματί σου
 ε ξο μο λο γη σο με θα εις το ον

αι αι αι ω ω ω ω να

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α A λληη λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. α' 1-25).

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυΐδ υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρές δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ, Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοοζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοοζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωβήδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ἰωβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυΐδ τὸν βασιλέα. Δαυΐδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακεῖμ, Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρο, Ἐλεάζαρο δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυΐδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυΐδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ

ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ἐγερθεῖς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ἦχος ἰζ' Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος π' Πα

Μ Πα ο Μ Πα Μ
 ι τα α α α α α α α α Χε ε ε
 Πα Νη Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου
 Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κε Πα
 λιε ε μυ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι
 ι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
 τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα
 α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
 ο ο ον προ σα α α α δο ο ο ο
 ο ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε
 ες πα σαν τη ην βι ι ο τι κη η η η η η η
 η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω
 ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ ^ϕ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} α ρα α α ^{Δι} σχϞ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
 η η ι σχυς μϛ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα
 α α α α μϛ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ
 υ υ υ υ υ υ στης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
 μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ϝ ϝ ϝ σι ι ον
 και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησ θυ σι ι αν αι νε
σε ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

^{Κε} σοις ευ λο γη με νος ο εθ χο ο ο με ε

^{Πα} νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι σοις

Α^{Πα} α α μην

Α^{Πα} α α α μη ην

Πα
 Σ ε ε υ μν ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε
 Ευ λο γ ϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 Δι
 θα α α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Α ^{Πα} ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο
ο το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και
Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
βι ι ιμ και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι ιμ
τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ον
Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ον
τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε ε με γα
λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εν

Ἄξιον ἐστὶν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Παφ

A ξι ον ε στι νω ως α λη η θω ως
μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι
στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη
η τε ε ε ρα α α τϛ ϝ Θε ε ου η η μω ω
ων την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων
Χε ρου ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε
ραν α συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α
φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο
ον Λο ο γο ον τε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο
ο ο ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε
ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Α Πα ξι ον ε ε ςι ιν ω ως Ἦχος Πά Πα ρ

Μ Πα α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν

σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και

μη η τε ε ε ε ρα τδ δ Θε ε δ δ δ δ

η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

ε ε ρα α αν των Χε ρδ δ βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ρα α α α α

φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως

Πα Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κδ δ δ

δ δ σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο

ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ ν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σα με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δισ)

Το ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ

αι ω ω χ νο ο ος